

- єдиний звіт про сукупний дохід за звітний період: відображає всі визнані статті доходу та витрат, включаючи статті, визнані під час визначення прибутку чи збитку (що є проміжним підсумком у звіті про сукупний дохід) та статті іншого сукупного доходу;

- або окремий звіт про прибутки та збитки і окремий звіт про сукупний дохід. У разі прийняття підприємством рішення надавати обидва звіти одночасно, звіт про сукупний дохід починатиметься з прибутку чи збитку, а потім відображатимуться статті іншого сукупного доходу;

- звіт про зміни у власному капіталі за звітний період;

- звіт про рух грошових коштів за звітний період;

- примітки, які розкривають облікову політику підприємства, містять іншу пояснювальну інформацію.

Малі та середні підприємства можуть подавати єдиний звіт про дохід і нерозподілений прибуток, замість звітів про сукупний дохід і про зміни у власному капіталі, якщо зміни у власному капіталі виникають у результаті прибутку чи збитку, виплати дивідендів, виправлення помилок минулих періодів і змін облікової політики.

МСФЗ для МСП не розглядається подання малими чи середніми підприємствами інформації за сегментами, прибутку на акцію або проміжних фінансових звітів. Підприємства, які розкривають таку інформацію, повинні описати основу її складання та подання.

Підприємства, які для складання фінансової звітності застосовують міжнародний стандарт фінансової звітності для малих і середніх підприємств, використовують форми звітів, затверджені Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», згідно з п. 1 розділу IV.

УДК 657

Ewa Spigarska,
PhD, docent katedry rachunkowości
Sopocka Szkoła Wyższa
(Polska)

RAPORTOWANIE NA POTRZEBY DYREKTYWY WYPŁACALNOŚĆ II

Wprowadzenie w życie dyrektywy Wypłacalność II spowoduje, że zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w krajach Unii Europejskiej, będą zobowiązane prowadzić dwa odrębne systemy sprawozdawczości. Zgodnie z wymogami wymienionej dyrektywy

zakłady ubezpieczeń i reasekuracji będą musiały sporządzać sprawozdania o ich wypłacalności i publicznie je ujawniać.

Zakres sprawozdawczości na potrzeby prawa bilansowego wynika jednoznacznie z ustawy o rachunkowości i Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. Istotnych zmian dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w tym zakresie należy spodziewać się po wprowadzeniu w życie MSSF 4 faza II i MSSF 9 «Instrumenty finansowe».

Regulacje dotyczące sprawozdawczości firm ubezpieczeniowych zostały zawarte w Dyrektywie Rady z dnia 19 grudnia 1991 r. (91/674/EWG) o rocznych bilansach i skonsolidowanych bilansach firm ubezpieczeniowych z późniejszymi zmianami.

Zagadnienia związane ze sprawozdawczością publiczną oraz przekazywaniem informacji do organu nadzoru stanowią trzeci filar wymogów dyrektywy Wypłacalność II. Zgodnie z postanowieniami dyrektywy Wypłacalność II zakłady ubezpieczeń i reasekuracji muszą przekazywać organom nadzoru informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny systemu zarządzania obowiązującego w danym zakładzie ubezpieczeń. Zarazem należy ocenić: zasady wyceny wykorzystywane do celów ustalenia wypłacalności, ryzyka i systemu zarządzania ryzykiem związane z działalnością danego zakładu, strukturę kapitałową z uwzględnieniem zapotrzebowania na kapitał, jak i zarządzanie tym kapitałem.

Informacje, jakie zakład ubezpieczeń przekazuje organowi nadzoru muszą spełniać kryteria dostępności, kompletności, porównywalności, spójności, jak istotności, wiarygodności i zrozumiałości. Przekazywane w raportach informacje, muszą być tak zaprezentowane, aby uwzględniały specyfikę działalności danego ubezpieczyciela, ze szczególnym uwzględnieniem ryzyk dotyczących jego działalności.

Informacje, które zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są zobowiązane składać do organów nadzoru(plan prezentacji)

a) sprawozdanie na temat wypłacalności i kondycji finansowej ujawniane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wraz z wszelkimi odpowiednimi informacjami ujawnianymi publicznie;

b) regularne sprawozdanie dla organów nadzoru;

c) sprawozdanie dotyczące własnej oceny ryzyka i wypłacalności dla organów nadzoru zawierające wyniki każdej własnej oceny ryzyka i wypłacalności przeprowadzonej przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji;

d) roczne i kwartalne formularze sprawozdawcze zawierające dane ilościowe, zasady wyceny aktywów i pasywów na potrzeby dyrektywy Wypłacalność II.

Celem badania jest wskazanie podobieństw i różnic między sprawozdawczością zakładów ubezpieczeń sporządzana na potrzeby statutowe i dla potrzeb wypłacalności. Uwaga zostanie zwrócona przede wszystkim na zasady ujmowania i wyceny wybranych grup aktywów i zobowiązań. Wprowadzenie nowych regulacji w zakresie wypłacalności zobowiązuje zakłady ubezpieczeń do prowadzenia podwójnej sprawozdawczości, w zależności od celu jakim ona służy.

УДК 657

Галина Ямборко,
к.е.н., професор кафедри обліку в кредитних і
бюджетних установах та економічного аналізу,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

УЗГОДЖЕНІСТЬ КОНЦЕПЦІЙ І ОЦІНОК ПРИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В умовах міжнародної стандартизації фінансової звітності важливою є аналітична інтерпретація показників фінансової звітності користувачами. Розвиток фінансової звітності підпорядковується змінам економічних відносин в кожній окремій країні для забезпечення користувачів достовірною інформацією. Водночас з розвитком фінансової звітності повинна удосконалюватися і методологія аналізу, як функція управління, а можливо і формування спільної парадигми обліку і аналізу. Фундаментальним базисом її розуміння та аналітичної інтерпретації є концептуальні основи, вимоги, принципи формування звітності суб'єктів господарювання, що суттєво поліпшує регулювання, генерування і поширення корисної для користувачів інформації про діяльність підприємств.

Для розвитку і зростання корисності фінансових звітів Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку у 2010 році переглянуто і змінено концептуальні основи (1989 р.), які повинні гармонізувати регулюючі положення для застосування особами, які складають фінансові звіти і користувачам. В оновлених розділах концептуальних основ систематизовано: а) мету фінансових звітів; б) якісні характеристики, які визначають корисність інформації, наведеної у фінансових звітах; в) визначення, визнання та оцінку елементів фінансових звітів; г) концепції капіталу та збереження капіталу